

en kammerat vederlagsfrit, få pålagt en frihedsstraf på 7 dage. Det bekymrer partierne, da en sådan ordning vil medføre, at vi vil få flere unge mænd i fængsel for en førstegangsforseelse og for en meget lille mængde, hvilket vil rykke dem ud af deres måske ellers velfungerende liv. På denne baggrund bør der ikke ske en strafs-kærpelse på dette område, og SF stiller derfor et ændringsforslag, der skal videreføre den gældende lovgivning, hvor straffen for udlevering, forhandling eller uddeling fortsat skal være belagt med bødestraf, når det drejer sig om enheder under 1.000 stk.

Med hensyn til behovet for en strafs-kærpelse på området kan man ikke konstatere noget entydigt. I perioden 2005-2008 kan der ifølge afgørelser registreret i Det Centrale Kriminalregister ikke konstateres en stigning i antallet af afgørelser om doping. Ved en gennemgang af rigspolitiets registre ser det imidlertid ud, som om der er en mindre stigning i antallet af afgørelser. Om dette konstaterer rigsadvokaten dog, at det er hans indtryk, at langt de fleste sager vedrører besiddelse af dopingmidler til eget brug – og altså ikke til forhandling, udbredelse og fordeling, som sundhedsministeren ønsker at kriminalisere yderligere med forslaget om strafs-kærpelse. Der er altså heller ikke et statistisk grundlag for at skærpe straffen, hvis man ser på afgørelserne.

Partierne noterer sig – og finder det fornuftigt – at strafs-kærpelsen er en del af en større pakke, hvor også oplysning til motionisterne og en mærkningsordning indgår. Det er vigtigt at forebygge. Hvis man kan begrænse efterspørgslen, er der naturligt nok også færre, der kan leve af at sælge. Men ministeren har f.eks. ikke etableret et tilbud om behandling af megarexi til de mænd, der på en tvangspræget måde føler sig nødsaget til at bruge doping. Partierne finder, at sådanne tilbud skal udvikles, da disse personer vil blive ramt endog meget hårdt af denne nye strafs-kærpelse. Det er vigtigt, at sådanne mennesker kan tilbydes en vej ud af deres misbrug.

Endelig finder partierne, at det er vigtigt, at borgerne får så få love at forholde sig til som mu-

ligt, så man ikke er i tvivl om, hvordan man som lovlydig borger skal forholde sig. Det ærgrer derfor partierne, at ministeren ikke er indstillet på at sammenstille lovgivningen om euforiserende stoffer med lovgivningen om doping.

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (RV og EL):

Til § 1

1) Det under *nr. 1* foreslåede § 4, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2*. Ved udmåling af straffen skal det betragtes som en skærpene omstændighed, at der er tale om forhandling, udlevering eller fordeling af dopingmidler.«

[Ændring af straffen ved skærpene omstændigheder]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Med ændringsforslaget forudsættes det, at der fremover, når der er tale om salg eller besiddelse med henblik på videreoverdragelse af dopingmidler, som udgangspunkt skal fastsættes en bødestraf, når der er tale om salg eller besiddelse med henblik på videreoverdragelse af under 1.000 enheder.